ATLETISM

PISTE, DA! ATLEȚI, BA!

(Urmare din pag. 1)

zărit vreo douăzeci de cooperatori care tocmai se dezbrăcau, pregătindu-se pentru... o partidă de fotbal. Ni s-a spus că se încălzesc puțin cu balonul și apoi își vor concentra atenția asupra atletismului. Mai tirziu însă tov. Constantin Nădrăgea, președintele asociației sportive (și vicepreședinte al cooperativei „Radio-Progres") ne-a adus cu seninătate la cunoștință că băieții sint... obosiți. Era și normal, după două ore de... încălzire! Tov. A. Puiu ne-a mărturisit că „această cooperativă a mai dat și alte ori de furcă, prin nerespectarea programului stabilit!" Și măcar de-ar fi singura! Tovarășul Nădrăgea ne arăta însă că trecerea normelor se poate face și în ziua de luni a săptăminilor următoare! Și la urma — urmei oamenii vin să se destindă, să practice sportul preferat!

★

La stadionul Olimpia situația a fost, pină nu de mult, asemănătoare, dar datorită unui plus de interes pentru atletism manifestat de clubul raionului Tudor Vladimirescu, printr-o colaborare susținută cu profesorii de educație fizică de la școlile din raion, dintre care unii au fost angrenați — după cum ne arăta tov. Victor Vardela, vicepreședintele clubului — și în munca comisiilor pe ramură de sport, s-a ajuns la o folosire mai judicioasă a pistei. Astfel, adeseori, elevii Școlii generale nr. 87 (prof. Elena Tintorescu și George Lăzărescu), ai Grupului școlar de construcții (prof. Jean Popa), și ai Grupului școlar comercial (prof. George Popa) își efectuează pe stadion temele de atletism din cadrul lecțiilor de educație fizică.

O intensă activitate pe pistă desfășoară și centrul de inițiere în atletism, înființat în luna martie a anului curent (n.n. — mai bine mai tirziu decit deloc). Într-adevăr, antrenorii Maria Chiru și Nicolae Ruță au întreprins mai multe acțiuni de selecție la școlile generale din apropierea stadionului (nr. 84, 87 și 89) în urma cărora s-a format un efectiv de juniori mici și copii, care frecventează cu regularitate lecțiile de antrenament. Din cei peste 50 de viitori atleți, cițiva au și început să arate posibilități pentru acest sport, printre speranțele profesoarei Maria Chiru numărindu-se fetițele Elena Videanu, Alexandrina Tomescu, Despina Slave și Florica Nistreanu.

Pe aceeași pistă am putut urmări și pregătirile unor atleți legitimați la alte cluburi care, locuind alături de stadion, își efectuează aici unele dintre antrenamente. Am văzut-o astfel pe semifondista fruntașă Elisabeta Bucur de la Steaua (ucenicia tot la Olimpia și-a făcut-o); iar colega sa de club, sprintera junioară Tudorița Bigiu, a adus-o la centrul de atletism pe surioara mai mică, Vasilica, o altă speranță a antrenoarei.

★

Amenajarea unei piste de atletism incumbă muncă, timp, mijloace bănești. Marcarea pistei, săparea șanțurilor de drenaj, procurarea și transportul materialelor de construcție (bolovăniș, pietriș, nisip, zgură), așezarea acestora sint doar citeva dintre operațiunile care stabilesc costul unei piste de atletism la sume de ordinul sutelor de mii de lei. La acestea se adaugă cheltuielile de întreținere a pistei pentru a nu se degrada! Deci, o dată construită, PISTA DE ATLETISM TREBUIE FOLOSITĂ LA MAXIMUM, PENTRU A JUSTIFICA ÎNSEMNATELE FONDURI CHELTUITE. Or, pistele stadioanelor Voința și Olimpia au stat multă vreme aproape nefolosite și, ce-i mai trist, pină în prezent, doar la Olimpia s-a pus capăt acestei situații, prin înființarea centrului de inițiere în atletism. Am vrea să știm ce măsuri vor lua conducerea clubului Voința sau alte foruri de care eventual depinde rezolvarea problemei, pentru a da pistei de atletism a stadionului din șoseaua Pipera întrebuințarea cuvenită.

Să fi uitat tovarășii de la „Olimpia" și „Voința" că atletismul e pe lista sporturilor rămase în urmă?

— Ce zici de el? Deși nu ne-am prezentat, susține că am și dat o probă.
— Ce probă?
— De... neseriozitate!

Desen de Al. Clenciu

FOTBAL Preocupări actuale ale federației

● De vorbă cu tov. ing. ION DUMITRESCU

În dorința de a prezenta cititorilor noștri principalele probleme care se află în momentul de față în atenția Federației române de fotbal, ne-am adresat tov. ing. ION DUMITRESCU, director general în Ministerul Industriei Ușoare, care îndeplinește și atribuțiile funcției de președinte al F.R.F. Fostul jucător al Unirii Tricolor, binecunoscut iubitorilor mai virstnici ai sportului cu balonul rotund, a răspuns cu amabilitate la întrebările ziarului.

— V-ați gîndit, tovarășe Dumitrescu, la jaloanele viitoarei activități?

— În linii mari, da. Vom porni de la planul de măsuri adoptat în octombrie 1966 de plenara Consiliului General al UCFS, care a dezbătut problemele fotbalului. Firește, îi vom aduce unele completări și, ceea ce este mai important, vom trece de îndată, cu perseverență, la realizarea lui.

— V-ați referit la unele completări. Despre ce este vorba?

— În primul rînd, pentru o mai bună desfășurare a muncii noastre, ne gîndim la realizarea unei autonomii tehnico-financiare a federației, la elaborarea unui nou regulament de transferări, la înființarea unor cluburi de fotbal, la impulsionarea activității în scopul de a se asigura fotbalului o bază reală de masă. *Desigur, pentru ca toate aceste propuneri să fie traduse în fapt, ele vor trebui mai întîi analizate temeinic cu prilejul unor consultări la care vor participa membri ai biroului federal, antrenori, ziariști etc.*

— Ați amintit de asigurarea unei baze reale de masă. V-am ruga să vă opriți asupra acestui aspect pe care, ca și dv, îl considerăm esențial.

— Este vorba de crearea acelor micro-terenuri, cît mai multe la număr, care să ia ființă în apropierea cvartalelor de locuințe. Pentru aceasta va trebui să primim sprijinul sfaturilor populare, al comisiilor de sistematizare. O mai mare atenție o vom acorda muncii de depistare și de instruire metodică a copiilor și juniorilor, în așa fel încît fiecare club să aibă o puternică pepinieră proprie. Și, cînd fac această afirmație, mă gîndesc la o situație existentă cîndva la Unirea Tricolor care, retrogradînd în categoria B, a promovat nu mai puțin de 8 juniori. Cu aceștia, echipa noastră a revenit în categoria A, cîștigînd în același an campionatul național!

— Și totuși, în afară de aceste preocupări, am spune de esență, se apropie meciul cu Italia. Ce acțiuni se impun pentru o cît mai bună reprezentare?

— O primă măsură a fost alcătuirea unui colectiv de antrenori și medici sportivi, însărcinați să formeze și să pregătească echipa noastră națională. Ne-am gîndit la Angelo Niculescu, Valentin Stănescu, Victor Stănculescu, Constantin Cernăianu, Robert Cosmoc, dr. Dumitru Tomescu, dr. Miron Georgescu și dr. Stelian Cherciu. Se va întocmi un plan de acțiune care va fi analizat și discutat cu o serie de antrenori ai cluburilor noastre, cu ziariști de specialitate etc.

— În ce constă acest plan de acțiune?

— În urmărirea jucătorilor în etapele de campionat care vor precede partida de la 25 iunie cu Italia; organizarea unui trial public, la sfîrșitul căruia vor fi cunoscuți jucătorii selecționați; apoi avem prevăzut un meci de verificare în compania unei formații puternice din R.F. a Germaniei, probabil F.C. Karlsruhe, din care face parte și vestitul fotbalist iugoslav Sekularac.

— Ne-ar interesa care este punctul dv de vedere în legătură cu concepția de joc care trebuie să călăuzească, în general, echipele noastre și — deci — reprezentativa națională.

— Cine a văzut recent partida Celtic Glasgow — Internazionale nu se poate să nu fi fost captivat de jocul practicat de fotbaliștii scoțieni: un joc în permanență axat pe ofensivă, pe mare tehnicitate și într-un tempo susținut. Acesta este fotbalul la care „visăm" și pe care am dori să-l practice, pe viitor, și echipele noastre. După părerea mea, există suficiente resurse în acest sens, tehnicieni — de asemenea, pe care îi dorim, însă, în mijlocul jucătorilor și mai puțin prin birouri.

— Ați amintit de cîteva ori în discuția noastră de prezența ziariștilor la diversele acțiuni inițiate de F.R. Fotbal. Deducem că nu neglijați de loc aportul presei. Dimpotrivă, îi acordați cuvenita importanță...

— Fotbalul este prin excelență un sport al maselor. Dacă ele nu vor fi în permanență informate cu tot ceea ce se întîmplă în fotbalul nostru, dacă la rîndul lor nu-și vor spune părerea, dîndu-ne astfel un prețios ajutor, se cheamă că nu vom putea ajunge în viitorul apropiat acolo unde dorim. De aceea sîntem conștienți de necesitatea ca și ziariștii să fie mereu în mijlocul nostru, să cunoască toate problemele legate de sportul cu balonul rotund.

Interviu realizat de
G. NICOLAESCU și
M. TUDORAN

„Metode" pedagogice

Din Pitești a sosit o scrisoare. Sint rîndurile unui cititor al ziarului nostru, ale unui susținător pasionat al echipei Dinamo din localitate. Se numește Nae Dumitrescu.

Din rîndurile dv. reiese, tovarășe Dumitrescu, că faceți parte dintre acei suporteri care sint obiectivi și pătrunși de importanța unei atitudini corecte pe terenul de sport, chiar și atunci cînd în culpă se află echipa favorită.

Am făcut acest scurt preambul, pentru că faptele relatate de dv. corespund întrutotul realității. Sîntem convinși că atunci cînd ați pus mîna pe condei scriindu-ne cîteva rînduri, ați fost afectat de cele întîmplate pe stadionul din localitate.

Dar să intrăm în subiect. Meciul Dinamo Pitești — Selecționata de tineret a României. Acele cronometrului de pe stadion arătau minutul 57. Antrenorul Ștefan Vasile, care stătea pe banca antrenorilor și a jucătorilor de rezervă, îl insultă și îl amenință pe propriul său jucător, portarul Urziceanu. 2.000 de oameni auzeau cuvintele folosite de antrenorul Ștefan Vasile! Acoperit de insulte Urziceanu părăsește terenul și locul lui este ocupat de Coman. Dar, ce să vezi? Coman abia se ținea pe picioare! Era în stare de ebrietate!

Mult s-au mirat spectatorii de „inspirația" pe care a avut-o în acel moment antrenorul dinamoviștilor. Ei s-au mirat că timp de 15 minute cît Coman „a stat" (mai mult s-a clătinat!) în poartă n-a primit decît un... gol! Apoi, Ștefan Vasile, dîndu-și seama de halul în care se prezintă Coman, apelează din nou la serviciile jucătorului pe care îl înjurase și-l scosese din poartă (Abia atunci și-a dat seama?).

Pe bună dreptate, dv. tovarășe Dumitrescu, ne sesizați că una din cauzele comportării nesatisfăcătoare în ultima vreme a echipei Dinamo trebuie căutată și în „metodele" pedagogice de neconceput ale antrenorului.

Cu cîteva luni în urmă, ziarul nostru l-a lăudat pe antrenorul Ștefan Vasile pentru unele rezultate bune obținute de Dinamo Pitești în campionat și în „Cupa orașelor tîrguri". Se pare însă că unele succese l-au înfumurat și acum crede că, în calitate de antrenor, i se permite orice. Noi sperăm, ca și dv. de altfel, că antrenorul Ștefan Vasile va fi tras la răspundere atît de conducerea secției de fotbal a asociației Dinamo Pitești, cît și de colegiul de antrenori al federației de fotbal.

Dar mai sperăm (și asta în primul rînd) că antrenorul Ștefan Vasile va reflecta asupra acestei atitudini reprobabile, va face o cotitură în comportarea sa, dovedind mai multă modestie și în același timp dragoste față de jucătorii săi. Dar nu pentru jucători de genul lui Coman, care își permite să calce legile elementare ale bunului simț.

ION OCHSENFELD

P. S. **Faptele descrise mai sus s-au întîmplat la 17 mai a. c. Am fost foarte surprinși că grava abatere comisă de jucătorul Coman a fost trecută cu vederea de conducerea echipei Dinamo Pitești. Și ca dovadă, Coman a apărut în formație în meciul cu Steagul roșu, în etapa din 28 mai! Probabil că va juca și la 4 iunie „Muncă educativă", nu glumă!**

Antrenamentul aruncătorilor: INTERZIS!

De cîțiva ani, Clujul nu mai „produce" nimic la probele de aruncări! Atleții de astăzi, puțini cîți sînt, obțin rezultate la nivelul limitei inferioare a mediocrității și, ceea ce este mai grav, din rîndurile lor nu se întrevede măcar unul-doi care ar putea realiza performanțe la înălțimea cerințelor actuale.

Recent, la etapa orășenească a campionatelor juniorilor mici, la aruncări, au fost obținute — după cum ne informează un corespondent al ziarului nostru — o seamă de rezultate extrem de modeste. Ciocanul, de pildă, a fost cîștigat cu... 22,25 m, la disc primul loc a fost obținut cu 36,46 m iar la suliță învingătoarea a realizat... 15,84 m!!! La asemenea rezultate, comentariile ar trebui să fie cu totul inutile!

Dar!... Există un dar, de care se leagă aceste „performanțe", care pun într-o lumină nefavorabilă munca de fiecare zi a antrenorilor și a profesorilor de educație fizică din Cluj. Fără discuție activitatea acestora trebuie criticată cu asprime, dar de situația actuală nu sînt totuși ei primii vinovați! Realitatea este aceasta — tristă dar adevărată — că într-un oraș atît de mare cum este Clujul nu există un loc anume unde să se poată face instruirea începătorilor și antrenamentele aruncătorilor cît de cît mai avansați. Pe stadioanele clujene este interzis să se arunce discul, sulița și ciocanul, *iar paznicii acestor baze, adevărați cerberi, „confiscă" materialele și-i alungă pe atleți, folosind un vocabular cu totul necorespunzător. În asemenea condiții de MUNCĂ, evident că nu antrenorii sînt principalii răspunzători de situația dezastruoasă a atletismului clujean, în principal a probelor de aruncări.*

Lucrurile acestea nu sînt noi și ele au mai făcut obiectul unor mai vechi articole ale ziarului nostru. Dar pînă astăzi nimeni n-a mișcat un deget și faptele se petrec, în continuare, în... „liniște".

Cu vreo doi ani în urmă am participat la o ședință a comisiei regionale de atletism din Cluj, la care au fost discutate, printre altele, și probleme legate de activitatea aruncătorilor, subliniindu-se această situație cu totul intolerabilă. Discuțiile au fost consemnate într-un proces verbal (de care cu siguranță că s-a și uitat!), ca și promisiunea fermă a biroului consiliului regional al UCFS că se vor lua măsuri imediate pentru a se crea condiții corespunzătoare de muncă antrenorilor și atleților clujeni. Între altele, dacă mai ținem bine minte, s-a promis că stadionul central din parcul sportiv al Universității Babeș-Bolyai va fi afectat în EXCLUSIVITATE atletismului, că vor fi organizate zile speciale de lucru și de concursuri pentru aruncători, că vor fi amenajate spații corespunzătoare pentru pregătirea acestora etc. etc.

Ce s-a ales din toate aceste promisiuni? NIMIC, absolut NIMIC!

Să ne mai mire atunci că un oraș cum e Clujul, cu tradiție și cu un bogat material uman, cu specialiști calificați (Ion Arnăutu, Nic. Dragomir, D-tru Olteanu, pentru a nu cita decît cîțiva) nu mai „produce" în ultimii ani atleți de calitate?

Situația Clujului, din păcate, nu este un fapt izolat în atletismul nostru. La Craiova, ca și la Brașov, la Timișoara ca și în atîtea alte localități, antrenamentele aruncătorilor sînt prohibite pe stadioane. Dar, oameni buni, acești tineri unde s-ar putea pregăti pentru a obține rezultatele dorite, cunoscînd și faptul că în probele de aruncări atletismul nostru — cu extrem de puține excepții — este la pămînt?!

Cu speranța, pe care am mai avut-o și în alte ocazii asemănătoare, că aceste rînduri nu vor trece neobservate, așteptăm măsuri concrete și mai ales urgente.

ROMEO VILARA

Măsuri ale Comisiei de disciplină a F.R.F.

Analizînd abaterile săvîrșite de unii jucători în etapa desfășurată duminică 28 mai (campionatul categoriei A), Comisia de disciplină a F.R.F. a hotărît, aseară, următoarele sancțiuni: suspendare pe două etape: Ion Țurcan — Dinamo Pitești (lovirea arbitrului de tușă); supendare pe o etapă: Ștefan Mihai — Jiul (lovirea adversarului, fără balon), Dorin Necula — Steagul roșu (lovirea adversarului, fără balon), Alexandru Neagu — Rapid București (atitudine ireverențioasă față de arbitru); ultim avertisment: **Andrei Stocker — Jiul (bruscarea adversarului), Ion Frățilă — Dinamo Buc. (atitudine ireverențioasă față de conducătorul de joc), Ion Pîrcălab — Dinamo Buc. (bruscarea adversarului), C. Jamaischi și C. Dinu — Rapid Buc. (atitudine nesportivă față de partenerul de întrecere);** mustrare: **C. Matache — Progresul Buc. (bruscarea adversarului).**